

ŠVENTOJO TĖVO ŽODIS

Popiežius Pranciškus: „Klausytis širdies ausimi“. Žinia 56-osios Pasaulinės socialinio komunikavimo dienos proga

Brangūs broliai ir seserys!

Praėjusiais metais svarstėme apie būtinybę „eiti ir pasižiūrėti“, kad galėtume atrasti tikrovę ir gebėti ją atpasakoti iš įvykių ir susitikimų su žmonėmis patirties. Tęsdamas šią mintį, norėčiau atkreipti dėmesį į kitą veiksmažodį – „klausytis“, kuris lemiamas bendravimo gramatikoje ir yra tikro dialogo sąlyga. Iš tiesų prarandame gebėjimą išklausti tuos, kurie yra priešais mus, tiek palaikydami įprastus kasdienes santykius, tiek diskutuodami svarbiausiais pilietinio gyvenimo klausimais. Tuo pat metu klausymasis patiria svarbią naują plėtrą komunikacijos ir informacijos srityje, nes įvairūs tinklalaidžių ar balso pokalbių (*audio chat*) pasiūlymai patvirtina, kad klausymasis išlieka labai svarbus žmonių bendravimui.

Gerbiamo gydytojo, įpratusio gydyti sielos žaizdas, buvo paklausta, koks yra didžiausias žmogaus poreikis. Jis atsakė: „Begalinis troškimas būti išklaustam.“ Šis troškimas dažnai lieka paslėptas, tačiau kelia iššūkį visiems, kurie yra pašaukti būti auklėtojai, ugdytojai arba atlieka komunikotojo vaidmenį: tėvams ir mokytojams, ganytojams ir sielovados darbuotojams, informacijos specialistams ir visiems visuomeninės ar politinės sferos tarnautojams.

Klausytis širdies ausimi

Iš Biblijos sužinome, kad klausymasis reiškia ne tik garso suvokimą, bet ir iš esmės yra susijęs su Dievo ir žmonių dialogu. Pirmojo Toros įsakymo incipitas „*Šema Jisrael – Klausykis, Izraeli*“ (*Ist* 6, 4) nuolat kartojamas Biblijoje, taigi ir šventasis Paulius patvirtina, jog „tikėjimas iš klausymo“ (*Rom* 10, 17). Iš tikrųjų iniciatyva priklauso Dievui, kuris mums kalba ir kuriam mes atsakome jo klausydamiesi; iš esmės netgi šis klausymasis kyla iš jo malonės, kaip ir naujagimio, kuris atsiliepia į motinos ir tėvo žvilgsnį bei balsą. Atrodo, kad iš penkių pojūčių Dievas pirmenybę teikia klausimui, galbūt dėl to, kad jį yra mažiau invazinė, diskretiškesnė nei regėjimas ir todėl žmogui palieka daugiau laisvės.

Klausymasis atitinka nuolankų Dievo stilių. Būtent šis veiksmas leidžia Dievui ap-

sireikšti: kalbėdamas Jis kuria žmogų pagal savo atvaizdą, o klausydamasis atpažįsta jį kaip savo pašnekovą. Dievas myli žmogų, todėl kreipiasi į jį žodžiu, „atkreipia ausį“, kad jo klausytųsi.

Žmogus, priešingai, linkęs bėgti nuo santykio, atsukti nugarą ir „užsikimšti ausis“, kad nereikėtų klausytis. Atsisakymas klausytis dažnai virsta agresija kito atžvilgiu, kaip nutiko diakono Stepono klausytojams, kurie, užsikimšę ausis, visi puolė jį (plg. *Apd* 7, 57).

Vienoje pusėje yra Dievas, kuris visada apsiireiškia laisvai dovanodamasis, o kitoje – žmogus, iš kurio reikalaujama prisiderinti ir klausytis. Viešpats aiškiai kviečia žmogų į meilės sandorą, kad jis taptų tuo, kas yra: gebėjimu išklausti, priimti, suteikti erdvės kitam žmogus yra sukurtas pagal Dievo paveikslą ir panašumą. Klausymasis savo esmę yra meilės matmuo.

Štai kodėl Jėzus ragina mokinius pasitikrinti savo klausymosi kokybę. „Tad žiūrėkite, kaip klausotės“ (*Lk* 8, 18): taip jis skatina juos elgtis po to, kai papasakojo palyginimą apie sėją, leisdamas suprasti, kad nepakanka vien klausytis, reikia gerai klausytis. Tik tie, kurie priima Žodį „tauria ir gera širdimi“ ir ištikimai jo laikosi, duoda gyvenimo ir išganymo vaisių (plg. *Lk* 8, 15). Tik atkreipdami dėmesį į tai, kieno klausomės, ko klausomės ir kaip klausomės, galime tobulinti bendravimą, kurio centre

yra ne teorija ar technika, bet „širdies geba, įgalinanti artumą“ (Apaštališkasis paraginimas *Evangelii gaudium*, 171).

Visi turime ausis, tačiau dažnai net ir tobulą klausą turinčiam žmogui nepavyksta išgirsti kito. Egzistuoja vidinis kurtumas, blogesnis už fizinį. Iš tiesų klausymasis susijęs ne tik su klausos jusle, bet apima ir visą žmogų. Tikroji klausymosi vieta yra širdis. Karalius Saliamonas, nors buvo labai jaunas, pasirodė esąs išmintingas, nes prašė Viešpaties, kad šis jam suteiktų „imlį širdį“ (*1 Kar* 3, 9). Šventasis Augustinas kvietė klausytis širdimi (*corde audire*), priimti žodžius ne išoriškai ausimis, bet dvasiškai širdimi: „Turėkite ne širdį ausyse, bet ausis širdyje“ [1]. O šventasis Pranciškus Asyžietis ragino savo brolius „palenkti širdies ausį“ [2]

Todėl pirmoji klausymosi išraiška, kurią reikia iš naujo atrasti ieškant tikro bendravimo, yra išiklausymas į save, savo tikruosius poreikius, kurie įrašyti kiekvieno žmogaus viduje. O pradėti galime tik išiklausydami į tai, kas daro mus unikalius kūrinius: troškimą būti santykiyje su kitais ir su dieviškuoju Kitu. Mes sukurti gyventi ne kaip atskiri atomai, bet kartu.

Pilną laiško tekstą skaitykite katalikai.lt

Parengta pagal Lietuvos Vyskupų Konferencijos informaciją

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

Gavėnios kelionę pradėjus

Kun. Nerijus PIPIRAS

Priminimu apie žmogiškąjį trapumą pradėjome Gavėnios laikotarpį. Šiose eilutėse norisi pasidalyti keletu minčių apie tai, kas tai per laikotarpis.

Jau III amžiuje Apaštalų mokymas kalba apie Velykų pasninką nuo antrosios iki penktosios savaitės dienos prieš Velykas. III–IV amžiuje Egipte atsiranda 40 dienų pasninkas, paminint Kristaus praleistas 40 dienų dykumoje. Tai buvo tarsi atsiliepiamas į apaštalo Pauliaus raginimą šventes švęsti ne su blogybės raugu (*1 Kor* 5, 8). Anuomet krikščionys pasninkaudavo kiekvieną ▶

▶ Gavėnios kelionę pradėjus

trečiadienį ir penktadienį, išskyrus velykinį laikotarpį. 40 dienų prieš Velykas ta sena pasninko tradicija buvo išplėsta, pridėdant dar pirmadienį, antradienį ir ketvirtadienį. Akcentuota, kad kūno apsimarinimą turi lydėti geri darbai. Tuo pat metu Romoje Velykoms buvo rengiamasi kiek kitaip. Čia apsiribota tik savaitės laiko pasninku prieš pačią šventę. Tais laikais ketvirtadienis, penktadienis ir šeštadienis prieš Velykas turėjo savo apeigas. IV amžiuje ir Romoje atsiranda trijų savaitių pasirengimo Velykoms laikas, pradedamas Džiaugsmo sekmadieniu, kurio metu būdavo organizuojama popiežiaus vadovaujama procesija iš Laterano bazilikos į Šv. Kryžiaus baziliką. 40 dienų pasninkas Romoje atsiranda tarp 354–384 metų. VI am-

žiaus pradžioje pradedamas minėti ir Pelenų trečiadienis, kaip pirmoji Gavėnios diena. Tuo pat metu Jeruzalėje Viešpaties įžengimu į miestą – Palmių sekmadieniu – imta minėti Didžiosios savaitės pradžia. Tą dieną žmonės susirinkdavo Alyvų kalne esančioje, dar šv. Elenos laikais pastatytoje, bazilikoje. Po Evangelijos procesija pajudėdavo į mieste esančią Šv. Anastazijo baziliką, kur būdavo švenčiama žiburių uždegimo liturgija. Palmių sekmadienis Romoje paplito V amžiuje.

Dabartiniu metu Gavėnios laikas prasideda Pelenų dieną. Per šešis Gavėnios sekmadienius apmąstoma Išrinktosios tautos istorija, kaip Dievas vedė žmoniją iki Prisikėlimo. Šeštasis Gavėnios sekmadienis – Palmių, arba Verbų, sekmadienis, kuriuo prasideda Didžioji savaitė. Gavėnios laikotarpis kviečia mus į kelionę. Tai ne vien tik kelionė į

dykumą ir po ją, bet tai yra kelionė į save, kuri gali būti ir artima bei nesudėtinga, ir labai tolima bei sunki. Todėl šis laikotarpis neatsiejamas nuo tylos ir atgailos. Atgaila, kaip sako Vatikano II Susirinkimo liturginė konstitucija *Lumen gentium*, turi būti ne tik išorinė ir vieša, bet ir vidinė. Toje pačioje konstitucijoje esame raginami „visur šventai gerbti ir Didįjį Penktadienį užlaikyti, o esant galimybei, ir Didįjį Šeštadienį pratęsti velykinį pasninką, kad tuo būdu pakiliai ir nuoširdžiai pasitiktume Viešpaties Prisikėlimo džiaugsmą“ (Plg. SC 110).

Taigi, tegul šis pradėtas Gavėnios laikas būna laikas, skirtas savęs, savo trapumo pažinimui, Viešpaties santykio su savo tauta apmąstymui, gilesniam įsimąstymui į Jėzaus kančią. Tegul padeda jis suvokti, kad esame trapūs, tačiau kilniai trapūs.

BAŽNYČIA LIETUVOJE

2022-ieji – jubiliejiniai „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos“ metai

Paulius MARTINAITIS

Lietuvos Respublikos Seimas 2022-uosius paskelbė „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos“ metais. Leidinys „LKB kronika“ buvo tiesos žodis apie tikinčiųjų padėtį ir tikėjimo persekiojimą sovietmečiu. Jis buvo leidžiamas pagrindžio sąlygomis 17 metų – nuo 1972 iki 1989 metų. Pro „geležinę uždangą“ šis laisvės žodis pasiekdavo ir Vakarų. 2021 m. gruodžio 9 d. LR Seimo posėdyje nutarta skirti 2021 metų Laisvės premiją trimis „Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronikos“ bendradarbiams – Telšių vyskupui emeritui Jonui Borutai SJ, Eucharistinio Jėzaus kongregacijos seserims Bernadetai Mališkaitei SJE ir Gerardai Šuliuskaitei SJE. Laisvės premija buvo iškilmingai įteikta 2022 m. sausio 13-ąją, minint Laisvės gynėjų dieną. Laisvės premijos laureatas yra ir kardinolas Sigitas Tamkevičius SJ, LKB kronikos vyriausiasis redaktorius ir leidėjas, kuriam ši premija buvo skirta 2013 metais.

Nuo 2021 m. spalio LKB kronikos dokumentai yra įtraukti į UNESCO „Pasaulio atminties“ nacionalinį registrą.

1972 m. kovo 19 d. išleistas pirmasis pagrindžio leidinio „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika“ numeris. Per 17 jos leidybos metų išėjo 81 numeris, septyni žmonės buvo nuteisti, atlikta arti šimto kratų. JAV Kestono kolegija, tirianti SSSR istoriją, „LKB Kroniką“ įtraukė į dešimtuką faktorių, sugriovusių SSSR imperiją. Žinodami, kokios gausios, klastingos jėgos buvo mestos Kronikai sunaikinti, turime dėkoti Apvaizdai už globą. Ši globa liudija Tiesos jėgą prieš blogį.

Kronikos siužetas buvo labai paprastas – Bažnyčios persekiojimo faktai. Tai nebuvo trilerio siužeto vertas reiškiny. Nebent leidėjų išradingumas perduodant medžiagą į užsienį, suklaidinant seklius. Šiais laikais dėmesio vertas ir informacijos rinkimo tinklas. Nors faktai buvo akivaizdūs, režimas Bažnyčią persekiojo atvirai, bet jų perdavimas redaktoriui, tuometiniam Simno, Kybartų klebonui kun. S. Tamkevičiui, dabartiniam kardinolui, reikalavo patikimų ir ištikimų savo krikščioniškoms vertybėms žmonių. Pavyko išvengti ir dabar populiarių melagienų, nors uolieji kagėbistai ir sten-

gėsi jas infiltruoti. Kronika yra aktualus ir šiandienai vienybės pavyzdys. Jos sklaidos procese dalyvavo ir Rusijos disidentai, ir užsienio bendradarbiai, parūpindavę ir leisdavę Kronikos vertimus. Niekada nesuskaičiuosime, kiek žmonių skaitė Kroniką, kiek jos fiksuotų persekiojimo faktų girdėjo per Vatikano radiją, bet akivaizdu, kad Kronika buvo stiprybės šaltinis, gėrio kova prieš blogį. Kronika buvo pradininkė ir kitų periodinių pagrindžio publicistinių leidinių. Tai primena Dovydo kovą prieš Galijotą. Tiesa ir gėriu mes buvome ginkluoti ir Sausio 13-ąją.

Mūsų parapijoje turime dvi Kronikos leidimą menančias vietas. Kalniečių g. 113 mansardoje P. Plumpa daugino pirmuosius Kronikos numerius, kol saugumo sumetimais buvo atsisakyta plataus dauginimo Lietuvoje, Kronikos sklaidą perkeltiant užsienio radijo stotims. P. Višinskio g. 44 gyvena vienas iš Kronikos leidimo pradininkų Juozas Gražys. Šiame name jis spausdino maldaknyges ir katekizmus bei įrišinėjo Kroniką ir kitus savilaidos leidinius.

Minint šio prasmingo ir reikšmingo leidinio 50-metį, verta prisiminti dažnai mūsų kartojamus žodžius: „Iš praeities tavo sūnūs te stiprybę semia“. Prisiminti ir pasisemti išminties šiais mūsų sumaišties kupiniais laikais.

LIETUVOS ATMINTINOS DATOS

Kovo 11-osios istorija

Vitas LENDRAITIS

1940 m. birželio 15 d. Sovietų Sąjunga okupavo nepriklausomą Lietuvos valstybę. Antrojo pasaulinio karo laikotarpiu, slenkantis fronto linijai, šalis buvo okupuota nacistinės Vokietijos, o 1944 m. vėl pateko į SSRS sudėtį. Nuo tada ginkluotu partizaniniu pasipriešinimu Lietuvoje ir diplomatinėmis priemonėmis išėvijoje buvo siekiama atgauti nepriklausomybę. Daugelis Vakarų valstybių nepripažino Lietuvos okupacijos.

Atgimimo pradžią ženklina 1987 m. prie paminklo Adomui Mickevičiui Vilniuje įvykęs pirmasis nesankcionuotas mitingas. Jo metu buvo pasmerktas 1939 m. rugpjūčio 23 d. pasirašytas Molotovo – Ribentropo paktas, kuriuo Vokietija ir SSRS pasidalijo Europą įtakos sferoms. Siekiant valstybėje permainų buvo įkurtas Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdis (LPS). Jo iniciatyvinė grupė, kurią sudarė 35 asmenys, buvo išrinkta 1988 m. birželio 3 d.. Tų pačių metų vasarą

šalyje organizuoti pirmieji LPS mitingai. Juose dalyvavo tūkstančiai žmonių. 1988 m. spalio 22–23 d. Vilniuje įvyko LPS Steigiamasis suvažiavimas. Jis išrinko Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Seimą ir Seimo Tarybą. Seimas 1989 m. vasario 15 d. pirmą kartą paskelbė, jog siekia atkurti nepriklausomą demokratinę Lietuvos Respubliką. Po pusės metų, 1989 m. rugpjūčio 23 d., minint Molotovo-Ribentropo pakto 50-ąsias metines, LPS pareiškė, jog Lietuvos prijungimas prie SSRS įvyko neteisėtai ir neturi jokios teisinės galios.

1990 m. kovo 11 d. Lietuvos Respublikos Aukščiausiasis Taryba pasirašė Lietuvos nepriklausomybės atstatymo aktą. Jame rašoma, kad atstatomas 1940 metais svetimos jėgos panaikintas Lietuvos Valstybės suvereninių galių vykdymas ir Lietuva nuo šiol yra nepriklausoma valstybė. Akte remiamasi

1918 metais vasario 16 dieną pasirašytu Lietuvos nepriklausomybės aktu, kuris niekada nesustojė teisinės galios.

Kovo 11 Aktas įtvirtino nepriklausomybės atkūrimo principus, kurie vėliau buvo išplėtoti kitais Lietuvos Respublikos teisės aktais ir sudarė teisinės prielaidas atkurtai

valstybės nepriklausomybei praktiškai įtvirtinti – vadovaudamasi jo nuostatomis Lietuvos Respublika visiškai perėmė savo teritorijos valdymą ir išskyrė savo piliečius iš svetimos valstybės jurisdikcijos. Kovo 11 Akto pagrindu Lietuvos Vyriausybė 1991 m. buvo pripažinta kitų valstybių.

SINODINĖS BAŽNYČIOS LINK

Ar liturgija man yra šventė?

Jūratė BIELIAUSKAITĖ, *Sinodo darbo grupės koordinatore*

Kaip žinia, popiežiaus Pranciškaus kvietimu viso pasaulio vietinės Bažnyčios pradėjo Sinodinį kelią, kuris bus vainikuojamas Vyskupų sinodu Vatikane 2023-ųjų spalį. Jo tema – „Sinodinės Bažnyčios link – bendrystė, dalyvavimas, misija“. Pirmasis etapas (2021 m. spalį – 2022 m. liepą) vyksta vyskupijų lygmeniu.

Kristaus Prisikėlimo parapijos Sinodo darbo grupė susirinko į posėdį aptarti III temos „Šventimas“ įžvalgų. Nors apie šventes kalbėti visada smagu, bet pasiruošimas šventei pareikalauja šiek tiek asmeninių pastangų ir darbo šventinei nuotakai sukurti, o rezultatai ne visada tokie, kokių laukei. Vikaras Nerijus sukuria klausimyną, išdalija šimtus anketų, o atgal su atsakymais (ir tai nepilnais) sugrįžta vos kelios dešimtys. Ką daryti? Gal ieškoti kitokių būdų? Gal leisti žmonėms patiems kelti klausimus ir išsakyti savo skaudulius?

Posėdžio metu kun. Nerijus ir grupelių moderatoriai pristatė bendruomenės diskusijose išreikštas nuomones. Mišių šventimas daugumai asocijuojasi su Žodžio liturgija, Aukos liturgija nei kritikos, nei pagyrų nesulaukė. Vieniems svarbiau pats Dievo Žodis, kitiems – homilija. Klausytis – sunkus darbas, ypač jeigu namuose neperskaičiai skaitinių, psalmininkas neaiškiai taria žodžius, o kunigas kalba ilgai ir ne visada suprantamai. Valerija akcentavo, kad tylos pauzės tarp skaitinių ir po homilijos padėtų „išragauti“ girdėtą žodį ir jį įsidėti į širdį.

Maria dėl Carmen išsakė choristų nuomonę: ugdymo apie Mišias trūksta, o jų pačių požiūris į Žodžio liturgiją paviršutiniškas. Gal panašiai nusiteikę ir visi parapijiečiai, nes tik keli jų po Mišių su džiaugsmu grįžta namo pasirengę dalytis tuo, ką išgirdo, su netikinčiais artimaisiais, mato Jėzų kaimyno veide.

O kas toliau? Mišios nesibaigia išėjus pro bažnyčios duris, nes kiekvienas krikščionis turi savo gyvenimo misiją. Tai jau kita sinodinio kelio susitikimo tema – Bendra atsakomybė misijoje. Ar aš jaučiuosi savo parapijos dalimi? Ar noriu prisidėti prie jos gyvybingumo? Gal „verdame savo sultyse“ ir nerandame priemonių pasiekti netikintčius, pakviesti juos į mums mielą bažnyčią? Yra apie ką pamąstyti, kai klebonas prieš Mišias bažnyčios gale stovi, o parapijiečiai nuo jo bėga, kad tik neužšnekintų. Gal čia padėtų savanoriai pasauliečiai vykdydami šventinumo tarnystę? O kad savanorių atsirastų daugiau, reikėtų daugiau informacijos apie veiklas bažnyčioje.

Posėdį baigėme pozityvia gaida: nors ne viskas sekasi, bet sinodinis kelias vis tiek

ugdymo ir žmones, ir parapijos bendruomenę.

Ateikime, kalbėkimės, klausykimės, išgirsime ir keliaukime!

Dėkojame visiems, kas jau prisijungė ar dar prisijungsit: ACIŪ, kad išdrįsote atsiliepti ir leidotės į šį nuotyki, į šią ypatingą kelionę drauge! Kviečiame ir toliau aktyviai dalyvauti susitikimuose parapijoje – pasidalyti išvalgomis, atsakyti į klausimus, užpildyti anketas (kada vyksta susitikimai prašome sekti skelbimus internetinėje svetainėje ir skelbimų lentose). Primename, kad veikia ir asmeninių įžvalgų pateikimo anketą tituliniam puslapyje sinodas.katalikai.lt

Kovo mėn. liturginis kalendorius

- 2 – Pelenų trečiadienis (Pelenė). Gavėnios pradžia
- 4 – Šv. Kazimieras. Lietuvos globėjas
- 6 – I Gavėnios sekmadienis. Maldos už lietuvius pasaulyje sekmadienis
- 13 – II Gavėnios sekmadienis
- 19 – Šv. Juozapas, Švč. Mergelės Marijos Sužadėtinis
- 20 – III Gavėnios sekmadienis
- 25 – Viešpaties Apreiškimas Švč. Mergelei Marijai
- 27 – IV Gavėnios sekmadienis (*Laetare*)

SVĖČIUOSE PAS...

Svečiuose pas teologijos licenciatą kun. Sigitą Bitkauską

Vilius MISEVIČIUS

(Tęsinys, pradžia laikraščio „Prisikėlimas“ 224 numerįje)

Kun. Sigitui greta pastoracinės ir sielovadinės tarnystės bažnyčiose teko padirbėti atliekant keletą kitų įpareigojimų. Beveik keturiolika metų jis buvo Alytaus apskrities vyriausiojo policijos kapelionu. Ypač daug jėgų pareikalavo Vilkauskio vyskupijos egzorcisto pareigos. Dar jam teko vykdyti ir minėtos vyskupijos Tribunolo diecezinio teisėjo užduotis. Bent trumpai apžvelgsime ne tik minėtus kun. S. Bitkausko veiklos aspektus.

„2007 m. spalio 31 d. buvau paskirtas Alytaus apskrities vyriausiojo policijos kapelionu. Toje tarnystėje stengiausi pagelbėti pareigūnams atsinaujinti dvasioje, atsigręžti į tikrųjų vertybių šaltinius, stiprinančius žmogų gyvenimo kelyje, išklausti

bei dalytis džiaugsmu ar skausmu. Ilgainiui tapau daugelio policininkų dvasios vadovu. Daug kam teko pagelbėti kritinėmis jų labai įtempto darbo akimirkomis, lankyti pareigūnus ligoninėse, patarti ar tarpininkauti sprendžiant jų šeimyninių santykių problemas. Angelų Sargų renginių, švenčių ar sukakčių bei kitomis progomis tekdavo vadovauti religinėms apeigoms, aukoti šv. Mišias, teikti sakramentus. Malonūs išpūdziai, kai pavykdavo renginiai – rekolekcijos, susitikimai bei konferencijos, skirtos policijos pareigūnų ir jų šeimų moralei bei sąmoningumui ugdyti. Lankydavausi Policijos departamento padalinių veikloje, sprendžiant pareigūnų etikos klausimus bei padedant ugdyti jų atsakomybę bei sąžiningumą. Manau, kad Dzūkijoje policijos kapeliono užduotis atlikau neblogai – esu apdovanotas Alytaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato

Kun. Sigitas Bitkauskas televizijos laidoje (nuotrauka iš asmeninio archyvo)

2-ojo laipsnio ordinu. O gavus paskyrimą dirbti Kauno vyskupijoje, man patikėtos ir Lietuvos Policijos kapeliono (Kauno apskrities) pareigos“, – pasakojo kunigas.

(Tęsinys sekanciam numerįje)

PARAPIJOS INFORMACIJA

40 valandų Švenčiausiojo Sakramento adoracija – padėka Dievui už Vasario 16-ąją

Vasario 14 d. po rytinių šv. Mišių mažonoje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje prasidėjo 40 val. Švč. Sakramento adoracija Lietuvos valstybės atkūrimo dienai paminėti. Dėkoti Dievui ir melstis už Tėvynę Lietuvą per šią adoraciją kvietė parapijos klebonas mons. V. Grigaravičius ir Marijos radijas. Šia proga Švč. Sakramento adoracija mūsų bazilikoje vyksta jau keletą metų parapijos klebono V. Grigaravičiaus iniciatyva, priitarian parapijos Šeimų bendruomenei ir Marijos radijo darbuotojams, kurių dėka joje dalyvauti gali visi Lietuvos tikintieji.

„Šiandien pradėdame adoraciją, kuri tęsis net iki trečiadienio ryto. Tai yra proga prisiglausti prie Kristaus, pasijusti palieštam Jo širdies, Jo begalinės meilės. Kiekvieną kartą, kai ateiname prie Švč. Sakramento, tai darome Jėzaus kviečiami: „Ateikite visi, kurie vargstate ir esate prisilėgti, aš jus atgaivinsiu, mokykitės iš manęs, nes aš esu romus ir nuolankios širdies“, – pradėdamas šv. Mišiomis adoraciją kalbėjo monsinjoras V. Grigaravičius. Jis kvietė pamąstyti ne tik apie Lietuvos laisvę, bet ir apie kiekvieno mūsų laisvę, būti tolerantiškiems, vieningiems, suprasti vieni kitus. „Šiandien mes vis dažniau girdime balsus: „Ką davė mums laisvė? Kam ji mums tokia reikalinga, jei nesame saugūs dėl rytdienos? Bedarbystė, ekonominė krizė ir kitos negerovės verčia tautos protus bėgti iš Tėvynės.“ Kur dingo tas entuziazmas, su kuriuo ėjome prieš sovietų tankus prie Seimo rūmų, prie strategiškai svarbių objektų, kad atstovėtume užsimezgusius laisvės daigelius? Išeikime

iš bažnyčios, išsinešdami šv. apaštalo Pauliaus žodžius: „Galiausiai broliai, džiaukitės, tobulinkitės, vienas kitą guoskite, būkite vieningi, taikiai gyvenkite, ir meilės bei ramybės Dievas bus su jumis. Pasveikinkite vieni kitus šventu pasibučiavimu“ (2 Kor 13, 11-12). Padarykime tai, mielieji, vardan tos Lietuvos, vardan jos laisvės ir mūsų pačių laimės“, – per homiliją ragino monsinjoras.

Nenutrūkstama grandine, pakeisdami vieni kitus, ėjo širdies pokalbiui pas Jėzų Švč. Sakramento adoruotojai: parapijos institucijų vadovai su savo grupelėmis, Kauno I dekanato atstovai, tikintieji, Marijos radijo savanoriai, tėvelių atvesti mažiausieji parapijiečiai, iš visos širdies dėkoję Viešpačiui savo vaikiškomis giesmėmis. Pagarbinti ir padėkoti Dievui, pabūti kartu maldoje atvyko Kauno arkivyskupas metropolitas K. Kėvalas, mons. A. Jagelavičius, kun. R. Grigas, kun. R. Šumbras, kun. N. Pipiras, kun. S. Bitkauskas, Marijos radijo direktorius kun. S. Bužauskas, kun. br. V. Paura OCD, kun. R. Norkus.

Asmeninę tylią maldą keitė Rožinis, Gailestingumo vainikėlio malda, giedamos giesmės, litanijos bei kunigų mąstymai. Giesmėmis Viešpatį šlovino choro „Exaudi“ grupė (vadovė Vita Liaudanskaitė-Vaitkevičienė), ansamblis „Kupolė“ (vadovė Daiva Bradauskienė), solistai – Liudas Mikalauskas, Mindaugas Zimkus, Tomas Ladiga, Rita Preikšaitė, Rūta Skučienė, džiugino šeimyninės grupės – parapijos vargonininko R. Baranausko šeima ir draugai, Ieva Žiūraitė ir jos muzikuojantys vaikai,

Snieguolė ir Kęstutis Urbonai. Aktyviai įsijungė kitų parapijų vargonininkai ir maldininkai, pasauliečiai muzikantai – Viktoras Jermolovas, aktorė Olita Dautartaitė, Beata Andriuškevičienė, Aida Kugevičienė, Julius Šidlauskas, Karolina Sutkutė, Algis Jakelis, Matas Kalnietis ir kt.

Dvi naktis nuo 22 valandos adoracija buvo transliuojama per Marijos radiją.

40 val. adoracija Švč. Sakramento adoracija buvo baigėsi vasario 16-osios rytą šv. Mišiomis ir palaiminimu. Dėkojame visiems dalyvavusiems šioje adoracijoje, tariame nuoširdų ačiū jos rengėjams, Marijos radijo darbuotojams bei savanoriams. Meilės kupina malda Jėzui Eucharistijoje dovanojo mums širdies ramybę, tikrumą, kad esame mylimi. O kad mes visada trokštume Jėzaus artumos, o kad Jis būtų mūsų kiekvienos minties, kiekvieno darbo pradžia ir pabaiga! Mūsų Tėvynė visada bus laisva, kai mes būsime laisvi gyventi Dievui ir artimui.

PARAPIJOS INFORMACIJA

**Gavėnios rekolekcijos
Kristaus Prisikėlimo parapijoje
2022 m. balandžio 1–3 d.****Balandžio 1 d. Penktadienis**

9.00 val. Rekolekcijos „Saulės“ ir J. Jablonskio gimnazijų moksleiviams. Bazilikoje.
17.10 val. Rekolekcijų pradžia parapijos bendruomenei, Himnas į Šventąją Dvasią. Kryžiaus kelias. Bazilikoje.
18.00 val. Šv. Mišios, pamokslas. Bazilikoje.

Balandžio 2 d. Šeštadienis

8.00 val. Šv. Mišios, pamokslas. Mažonoje bažnyčioje.
9.00 val. Šv. Mišios, pamokslas. Mažonoje bažnyčioje.
14.00 val. Konferencija aktyviui ir visiems norintiems. Mažonoje bažnyčioje.
15.30 val. Konferencija bendruomenei. Mažonoje bažnyčioje.
16.30 val. Sutaikinimo pamaldos ir Švč. Sakramento adoracija. Mažonoje bažnyčioje.
17.30 val. Šv. Mišios. Mažonoje Bažnyčioje.

Balandžio 3 d. Sekmadienis

07.30 val. Giedami Gaudūs verksmai. Mažonoje bažnyčioje.
08.00 val. Šv. Mišios, pamokslas. Mažonoje bažnyčioje.
09.00 val. Giedami Gaudūs verksmai. Bazilikoje.
09.15 val. Šv. Mišios vaikams. Kryžiaus kelias. Mažonoje bažnyčioje.
09.30 val. Šv. Mišios, pamokslas. Bazilikoje.
11.00 val. Šv. Mišios, pamokslas. Bazilikoje.
12.30 val. Šv. Mišios, pamokslas. Bazilikoje.
18.00 val. Šv. Mišios, pamokslas. Bazilikoje.

Rekolekcijoms vadovauja Kauno Švč. Trejybės bažnyčios rektorius kun. dr. Ramūnas Norkus.

IŠ PARAPIJOS GYVENIMO

Nuoširdžiausi sveikinimai garbingą 90-ties metų jubiliejų šventusiam senjorui Povilui Bylai

Lilija IVAŠKEVIČIŪTĖ,
Pagyvenusių žmonių sambūrio
„Senjorai“ vadovė

„Tai kas, kad smilkiniai nubalę, tai kas, kad kartais skauda ar neramu. Gerai, kad širdyje jaunystė nesusąla, gerai, kad galim švęsti čia visi kartu.“ Taip linksmai nusiteikę parapijos senjorai sveikino sausio mėnesį gimusias kolegas – Ireną Sadukaitę, Dalią Kmitienę, Apolonią Mikalauskienę bei garbingą 90-ties metų jubiliejų atšventusį Povilą Bylą.

Sveikindamas sukaktuvinius, parapijos klebonas monsinjoras Vytautas Grigaravičius dėkojo už metų brandumą, už širdžių gerumą, už meilę ir ištikimybę, linkėjo Dievo palaimos, dar daug gražių gyvenimo metų, geros nuotaikos ir sveikatos. Kol kas niekas neišrado vaistų nuo gimtadienio – jis išrinka kasmet ir jį reikia švęsti. Ši šventė buvo pavadinta „Ožiaragių šventė“. Ožiaragai lai-

Dangus aplėbęs žemę lyg angelo sparnais. Kaip pasakoj gyvenam – baltai, baltai, bet laikinai... (A Zalatorienė)

mės siekia apdairiai, todėl net nepastebi, kad būna laimingi beveik visuomet. Tai įrodė ir sukaktuvininkai, susitikimą apvainikavę pozicijos posmais, gražiausiais prisiminimais, juokingais gyvenimo nutikimais. Skambėjo gražiausios jaunystės dainos, liejosi nuoširdūs linkėjimai, kad gyventi reikia taip, kad Gyvenimas iš smalsumo sustotų, nepraeitų pro šalį, susidomėtų. Ir pasilikėtų...